

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In Gryllum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

pretem, ego non iam ex coniectura locum, quod poteram, sed ipse Platonē, qui citatur, correxi. Locus est pagina tertia libri de Republic. tertij. τριζώνων ἄρα καὶ σπικτίδων πάντων ὄργανων ὅσα πολυχροῦσα καὶ πολυαρμόνια, δημιουργοὺς ἔδεξαν. Versum Aeschylī in fine restitui ex Plutarchi Demetrio & ratione. Sufficari licet ἐφ' ἧς significare inflaustī, à verbo φιλία. vt sit honesta translatio, pro extulisti. Sed ista mitto.

IN GRULLVM.

74. 17. Tuo beneficio.] εἰχάειπ σῆ. deerat σῆ, & legabatur ἐτέρως. emendatio secundum coniecturam debetur libro scripto. infra καὶ πνα τῶτων. lege τῶτον.

76. 32. Nuda cum virium fiducia.] Scriptus recte habet γυμνὸ τε τῷ θαρρεῖν, impressi γυμνῶται τῷ θαρ. quod nullum efficit sententiam. idem annotatum habet in margine τῶ ἀμωαν. ex eodem, & ratione ἀπόληται pro ἀπόλυται legimus.

77. 4. Timiditatis affinem.] Legi enim τῶ τῆς δειλίας ἐπ' ὄνυμον δειλίαν. In nostro aberat δειλίαν: in scripto δειλίαν legebatur pro δειλίας, & deerat substantiuum, ad quod ἐπ' ὄνυμον pertineret. Itaque non dubito, quin locum recte integraverim. Vocat autem δειλίαν δειλίας ἐπ' ὄνυμον, quia leuiter admodum & εἰ, item ἄ, εἰ & ἰ differunt literis. ὄποπεπλεύματα Græca vox est, eamq; codex scriptus agnouit, & Aldus. Mox legebatur δηλορόπι, ὄφεν: magno sententia detrimento. cum sit conclusio argumenti: & scriptus hic quoq; recte, vt & alia quedam que agnouimus. Scripsi etiam χρουωvίαν vnico μ, altero sublato, codicem nostrum sequens, & Lacinii poetae versus memor:

Quodq; suam securus arat Cromyona colonus.

77. 19. In Phicio.] πειρὲ τὸ φίκιον. In scripto est φίκιον, Phiccium. Aldus & noster φύκιον. Sed nō dubito quin nostra sit melior scriptura. Stephanus certē Bæotia montem φίκιον &

φίλιον (ait enim utrunq; scribi) refert. Sed & Ζεῦ in Lycophronem proxime initium φίλιον ὄρϙ nominat. Io. Regius interpres legit φίλειον, ut apparet. habet enim Phiceium. Iā quod ego scripsi τερμυσίαν ἀλώπεκος, habebat liber noster τερμυσίαν. codex scriptus per i habebat, τερμυσίαν. Ceterum ego Pausaniae Boeoticis & Stephani etiam suffragio literario fretus, vocem correxi. Fit huius vulpis etiam mentio in fine Metamorph. Antonini Liberalis nostrarum.

84. II. Sisypho genitum fuisse? *] ἐν τῷ Σικύφῳ. ἐν non habet scriptus. Notum est Vlysssem creditū Sisypho fuisse satū. & apud Ouid. Ajax ei in certamine de armis hoc exprobrat,

— quid sanguine natus

Sisyphio furtisq; & fraude similimus illi?

Ceterum versu huius paginae quinto & mendum est ad φάλας, & ut eruditus puto constare, mutilatus non paucis versibus locus. Sed & liber sine atq; etiam nisi erro, maiore sui parte curtatus est. Sub finem τοῦ ἐν Διον ὄμνησον quin sit vitiosum, nescio an fas sit dubitare. nisi quis hoc adsermet, inter tam multas verbes et Corinthū Homero fuisse patriam adsignatam, ego ὄμνησον legerē: aut Ομνησον. nā accipio de Glaucō, qui cum Diomede arma plus satis stolidè permutavit. Iliad. 2. 152. quē Corinthiū dici non est absurdum. qui non credit, locum totum perpendat, & Dionis vitā à Plutarcho scripta initium legat.

IN LIB. NE VIVI QUIDEM
posse suaviter secundum Epicuri
decreta.

84. 28. Fraudem imperitis facere.] rectius in fraudē imperitos inducere. ἀποκρύπτει τὸς ἀπειροῦς. Vide ne legendum sit παρὰ κρύπτειν, quae vox fallere significat & decipere, quod isti verborum captatores solent, itaq; in fraudem illicere: non amoliri. quod (nimirum) sonat ἀποκρύπτειν. tamen si & hoc potest utrunque tolerari. Ferronus: ab instituto reuocari. nescio quid secutus.